

—Ποίαις εἰσθε, ταῖς ἐφώναξα, κ' ἔχετε τόση χάρι; Ό! πέντε μου τε! ὁ τόπος σας μὴν ναι τὸ φεγγάρι; Μῆνι εἰσθε ἀγγέλοι τ' οὐρανοῦ ἢ τῆς αὐγῆς ἀστέρια; Μῆνι εἰσθε μάγισσαις; Κ' ἐκεῖταις σπουδαν τὰ χέρια, Μοῦ δίνουν μία κατάμουτρα καὶ πρτω λιγωμένος, Σηκόνουμαι· δὲν ἥτανε! κ' ἔθωρια σκτισμένος.

Χωρὶς νὰ θέλω, τ' ἄσμα τους ψάλια καὶ κιθαρίζω, Ποῦ πάλι ἔχαναστράψανε, καὶ τότε γνωτίζω.

«Σήκω,» μοῦ λέει μία ἀπ' αὐταῖς. «Τὶ τρέμεις; μᾶς φοβᾶσαι;» Δὲν σᾶς γνωρίζω, ἐτραύλισα. «Καλ, δὲν μᾶς θυμᾶσαι;

»Ημαστε ἡ Μούσαις ποῦ ἀγαπᾶς ἡ Μούσαις ποῦ λατρεύεις,

•Κ' ἥλθαμ' ἐδῶ νὰ μάθουμε γιὰ πλά πόλις μᾶς δουλεύεις.

«Σὰν κάθε πρώτη τοῦ Μαγιοῦ ιετοῦμε τοὺς καθένα, Εἴπαμε νάλθουμε μὲ μᾶς κ' ἡ τέσσερες τοὺς καθένα.

«Ηλθαμε, καὶ σὰν ἴδεμε τὸ ὄρος πρόσωπό σου,

«Σ' ἐδείραμε κ' ἐφύγαμε μὲ γέλοια ἀπ' ἐμπρός σου.» Καὶ ποιὸς, εἶπα, σᾶς ἔκαμε νὰ ξαρθῆτε πάλι;

«Μόνο ἡ κιθάρα, δύστυχε, ποῦ μᾶς ὑμνεῖ τὰ κάλλη.

«Ελα λοιπὸν καὶ μὴν ἀργῆς, ἐώ εἴμαι ἡ Μελπομένη,

»Ποῦ ἡ μουσικὴ μου τοὺς θυητοὺς καὶ ὅλο τὸ πᾶν εὑφραίνει.

«Αν θές νὰ μείνω μοναχὴ τοῦ καρδιά σου,

•Θὰ δοξασθῆς κ' αἰώνιο θὰ μείνῃ τὸνομά σου.»

«Ἐγώ», ἡ ἄλλη ἐφώναξε, «εἴμαι ἡ Φρατώ σου,

«Μ' ἔμεθα δύνης τὸν ἔρωτα (κι' ἂς ναι τύραννός σου).

«Εμὲ μὲ λένε Θάλεια» μιὰ ἄλλη ποῖ πηδοῦσε.

«Ελα νὰ κωμῳδήσουμε τὸν κόσμον κ' ἐγελοῦσε.

«Αμή ἐγώ ποῦ σ' ἔκαμα νὰ σφίξης αἴθις κόρη;

Φωνάζεις ἡ ἄλλη ἔξαφνα· ἥτο ἡ Τερψιχόρη.—

«Ω! τὶ ἴδεα σᾶς πέρασε, ταῖς λέων διαφορῶντας Γιὰ τὰ ωραῖα κάλλη τους, καὶ ἥλθατε πηδῶντας;

Λυποῦμαι πῶς θὰ φύγετε σὰν κάπως λυπημέναις Σ' ἄλλαις καρδιαῖς νὰ τρέστε πούνα, γιὰ σᾶς καῦμέναις.

Ἐγώ μία μόνον ἀγαπῶ, κ' ἔκεινη μὲ ἐμπνέει, Πώχει κλειστὸ τὸ στόμα της καὶ χίλια μύρια λέσι, Ποῦ κωμῳδὸ καὶ μουσικὸ καὶ ποιητὴ μὲ κάνει, Γιὰ ΚΕΙΝΗ πλέκω σήμερα πρωτομαγιάζεις στεφάνη.

4η Μαΐου 1877.

I. G. T.

ΕΙΣ ΜΙΑ ΜΑΝΑ

ΑΙΑ ΤΟΝ ΘΑΝΑΤΟΝ ΤΟΥ ΒΡΕΦΟΥΣ ΤΗΣ

(Α. ΜΑΙΟΥ)

Σήμερο, πρώτη τοῦ Μαγιοῦ, ποῦ πλέκουν τὰ λουλούδια,
Ημέρα ποῦ γιορτιάζεται μὲ δάκρυα καὶ τραγούδια,
Ο Θάνατος ἔζηλεψε κ' ἔκινησε νὰ πάῃ
Σ' τὰ περιβόλια τ' ἀνθηρὰ γιὰ νὰ θερίσῃ Μάνη.

Εἰς τ' ἄνθια μέσα ἐγρευε ἐν ἄνθιος ζηλεμένο,
Ποῦ μὲ τὴν δρόσο τοῦ φιλιοῦ νὰ ἦν ἀναστημένο—
Ἡθελε ρόδο ἀμύριτο μὲ ἀμάραντα τὰ φύλλα,
Ποῦ νὰ μπορῇ τὸν κόρφου του νὰ λάμψῃ τὴ μακρίλα.

Σ' εἶδε! — ποιὸς; σοῦπερ διστυχη, διστόχαστη μητέρα,
Νὰ δεῖξῃς τ' ἀγγελοῦσι σου τοῦ Χάρου τέτοια μέρα;
Γιατί μέσ' τὴν ἀγκάν σου ἡθέλησε ν' ἀνθίσῃ
Τὸ ρόδο ποῦ θελε ἐ σκληρὸς γιὰ Μάν του νὰ θερίσῃ; . . .

ΆΝΔΡΑΣ ΜΑΡΤΖΩΚΗΣ

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ Β'. ΕΤΟΥΣ

ΙΣΤΟΡΙΑ

Ιστορικαὶ Σκηναὶ, [Σελ.] 84.—Μία ἔνθεος ἵπογή τῆς Ιστορίας τῆς ἀνθρωπότητος, 79—Χίος καὶ Ψαρά, 109.—Οἱ Φαναριῶται, 113.—Η ἀλώσις τῆς Τριπολίτεως, 127.—Ἐλλ. κηναὶ, 151—322.—Η προτελευτία ἡμέρᾳ τῆς τρισιονορθίας ἐν Γαλλίᾳ, 241.

ΒΙΟΓΡΑΦΙΑΙ

Θεόφιλος δ Κορυδαλλεὺς, Σελ. 2.—Ιάκως Δεσπόδης, 183, 213, 319.—Γεώργιος Βύναμ, δ ἐλληνιστής, 197.—Ἀλεξανδρός Παρόδη, 213. Θεόδωρος Καρούσος, 222, 280, 309, 34.—Διονύσος, δ αὐτοκράτωρ τῆς Βρασιλίας, 232—Μηχαήλ καὶ Κωνσταντίνος Ραχαβίται, 388

ΦΥΣΙΚΗ

'Ολίγε τινὰ περὶ Ἀστροστάτου, 254, 94.

ΗΘΙΚΑΙ ΚΑΙ ΚΟΙΝΩΝΙΚΑΙ ΜΕΛΗΤΑΙ

Κοινωνία, 137.—Ἀναγκαῖα ἀλληλειδήρασις τῆς ἀνατροφῆς καὶ τῆς ἐπανειδεύσεως, 30—Οἱ νόμοι, 163—Οἱ φύροι, 362—Τὰ καθίκνητα τῶν οἰκιῶν, 365.

ΦΙΛΟΛΟΓΙΑ.

Περὶ ἀναγραμματισμοῦ, 139—Δύο λοχιμια τῆς Σουηδικῆς ποιήσεως, 204.

ΠΕΡΙΠΗΤΕΙΑ.

Ἄνατολικαὶ ἀγαμήσεις ὑπὸ τοῦ Κόιζτ ο Μαρκέλλου, 74.

ΒΙΒΛΙΟΚΡΙΣΙΑΙ.

Νέας ιπιστολάριον Φωσκόλου, 31.—Σκέψεις φιλέλληνος 103—126—Περιήγησις εἰς τὴν Κοινωνία, 202—289—358, 391.—Η Μπουμπούλινα, 227 261—Ημετέρφρασις τῆς Ἡλευθερωμένης εροσοκλῆμα, 396.

ΔΙΗΓΗΜΑΤΑ.

Οἱ δύο Καλλιτέχναι, 6, 41, 145, 276, 312.—Γεώργιος καὶ Ζωή, 17, 48, 97, 186, 214, 248, 284, 315, 333, 375—Πτωχὴ καὶ φιλάργυρος 20—Ἀγγελος ἐν τῇ Κοινωνίᾳ, 59.—Η θυγάτης δύο μητέρων, 90, 131.—Ματθίλη Θωράκη, 177, 209.—Ἐν θύμα τοῦ ἔρωτος, 353

ΑΡΘΡΑ ΔΙΣΦΟΡΑ

Σεινειοὶ ἀγαμήσεις, 10, 118 158.—Μίλος, 37.—Περὶ μουσικῆς, 63.—Διὰ τὸ Ζακύνθον ἀρχαίτητες,

124.—Τὰ ὄντων τῶν διάδεκα μηνῶν, 159.—Νῦν ἐν Φαλήρῳ, 160.—Τὰ μυστήρια τῆς φύκης, 161—Η μελαγχολία, 166.—Τὰ ἀνώνυμον ἀριστούργημα, 192.—Ἐπιστολογραφία, 229.—Ἐπιστολὴ πρὸς παιδίον, 231.—Μία ἐπισκεψία εἰς τὴν ἐν Νίκην οἰκίαν τοῦ Ρεθύμνη, 258.—Ταϊνιαῖς δημίους, 266.—Τὸ ἀλεξιδρογόνον, 291—Περὶ τοῦ ἀκαθίστου Γύμνου, 293—Ἄπεισθικήτης συνέωσις, 329—Τὸ ρόδον καὶ τὸ ίον, 364.—Ιόπη, 370—Ο Σεαρόδες, 372.—Ο φιλάργυρος, 372.—Ἀνασκευὴ τῶν θεωριῶν τοῦ Darwin, 386.—Η ἐν Ζακύνθῳ Σχολὴ τῶν Απόρων 403.

ΔΡΑΜΑΤΑ.

Ο Γέρω-Μαρτῖν εἰς τρεῖς πράξεις, 167, 233, 269, 301, 333.

ΠΟΙΗΣΕΙΣ.

Εἰς τὴν ἀπούσαντρωμένην, Σελ. 38—Οἱ δύο πατέρες, 39—Ἐν ὄρφανὸν εἰς τὸ Καιμητήριο, 40.—Θρήνος ἐραστοῦ, 71.—Ο κρῖνος, 111.—Ζηλεύω, 112.—Τρικυμία, 143—Η προσευχὴ, 144—Εἰς παρακίρματος λευκονθίεσσαν τρίχα, 167—Ἀπομάρχονται, 167—Εἰς τὴν θάνατοντούθινομάρτυρος Ν. Δομενεγίην, 168—Δύο μανάδες, 207—Καὶ ἔχαλαν, 207—Ἐλεγεῖσον εἰς τὸ Ζεύμην, 208—Τὸ ὄντερ τοῦ Σκλάδου, 244—Αlla Signora Α. E. 267—Ο ἴννενηγος τάρης, 268—Σὲ βλέπω ποῦ μαρτίνεσαι, 268—Η λιμνή, 297—Εἰς φίλην γνονόμαντον μητέρα, 297—Ο μικρὸς μαθήτης προσευχομένος, 332—Τὴν ζητουσσή να μάθῃ δποίας ἀγαπῶ, 332—Ἀντοσγέδεν, 332.—Η πρωτεμαγιά, 373—Δὲν ἀληθεύει—Ἀν ἀλήθευε, 374—Γιὰ Σενά, 374—Ο Τασαδές 404.—Γιὰ Πετά, 405—Εἰς Μίνα, 405.

ΝΕΚΡΟΛΟΓΙΑΙ.

Ανδρ. Θ. Ζαΐμης, 194.

ΑΝΕΚΔΟΤΑ.

37—100—143

ΕΠΙΓΡΑΜΜΑΤΑ.

40—71—112—206.

ΔΙΝΙΓΜΑΤΑ.

40—268—300—332—374.

ΠΑΡΑΤΗΜΑ.

Γενεαλογικὸν δένδρον Φωσκόλου, 40.

ΕΙΚΟΝΕΣ

Διὰ Πέδονος αὐτοκράτωρ Βρασιλίας, 232.